

ствува и въ музиката — за минорната и мажорната гама. Господъ е поставилъ нѣкои на минорна гама, турилъ ги е въ бемолъ — въ скръбта, въ тжгата, въ дълбочината на чувствата; други е турилъ на мажорната гама, турилъ ги е въ диезъ, въ плиткостта на живота, понеже нѣматъ дълбочина на чувствата. Въ единъ танцъ или маршъ какво може човѣкъ да види? Танцуване, маршируване и . . . умора. Въ тжжната пѣсенъ нѣма да се движите, ще мирувате и ще разсждавате. Приминорния тонъ Господъ ви е създалъ да мислите за онзи свѣтъ, а при мажорния — за този свѣтъ. По нѣкой път искате да вземете чужда роль; ама може ли религиозни хора да играятъ? Може да играятъ, но каква игра? Давидъ като носѣше ковчега, скачаше, и жена му казваше: Вижъ какво се кълчишъ прѣдъ цѣлия мзраилски народъ!“ — „Защо да не скачамъ прѣдъ Господа?“ ѝ възразява той. Господъ не ни е сграничилъ, Той ни е далъ велика свобода да втршимъ добро и зло; но доброто въ извѣстни отношения може да бѣде зло. Ама ще кажете, какъ може да бѣде това? Ето. Мжжъ и жена живѣятъ много добръ. Христосъ отъ своя страна казва: „Раздай имането си“, мжжътъ, въ желанието си да изпълни учението на Спасителя, иска да раздаде имота си, но жена му му казва: „Какво си подлудѣлъ, искашъ жена ти и дѣцата ти да останатъ нещастни ли?“ — „Ама азъ искамъ да изпълня Божия законъ“. — Азъ пъкъ не искамъ този законъ. Нѣмашъ право да раздавашъ имота на жена си и на дѣцата си, той е тѣхенъ. Имашъ 100 хиляди лева, раздѣли ги братски, поравно между тебе, жена си и дѣцата си, и само дѣла, който ти се пада, имашъ